AFGØRELSER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2015/789

af 18. maj 2015

om foranstaltninger mod indslæbning og spredning i Unionen af *Xylella fastidiosa* (Wells et al.)

(meddelt under nummer C(2015) 3415)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ([1]), særlig artikel 16, stk. 3, fjerde punktum, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På baggrund af de kontroller, der er foretaget af Kommissionen, samt underretninger fra de italienske myndigheder om nye udbrud bør foranstaltningerne i Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/87/EU ([2]) styrkes.

(2) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«) offentliggjorde den 6. januar 2015 en videnskabelig udtalelse om den risiko for plantesundheden, som *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (i det følgende benævnt »skadegøreren«) udgør på EU's område, med identifikation og evaluering af muligheder for risikobegrænsning ([3]). I samme udtalelse opstilles en liste over plantearter, der er modtagelige for de europæiske og ikkeeuropæiske isolater af skadegøreren. Den 20. marts 2015 offentliggjorde autoriteten desuden en videnskabelig rapport om kategorisering af de pågældende planter til plantning, bortset fra frø, i overensstemmelse med risikoen for indslæbning af skadegøreren. I rapporten kategoriseres de plantearter, der hidtil er blevet bekræftet som værende modtagelige for de europæiske og ikkeeuropæiske isolater af skadegøreren ved naturlig infektion, eksperimentel infektion via overførsel med vektorer eller ukendte infektionstyper (i det følgende benævnt »specificerede planter«). Denne liste er længere end listen i Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/497/EU ([4]). Nærværende afgørelse bør derfor finde anvendelse på flere arter end gennemførelsesafgørelse 2014/497/EU. For at sikre proportionalitet bør visse foranstaltninger dog kun omfatte plantearter, der er modtagelige for de europæiske isolater af skadegøreren (i det følgende benævnt »værtsplanter«). Mens der i denne forbindelse i EFSA-udtalelsen af 6. januar 2015 gøres opmærksom på usikkerheden — fordi forskningen stadig pågår — med hensyn til antallet af plantearter, har resultaterne af de italienske myndigheders undersøgelser bekræftet visse specificerede planters potentiale som værtsplanter.

(3) Medlemsstaterne bør gennemføre årlige undersøgelser for forekomst af skadegøreren på deres områder, og de bør sikre, at professionelle operatører underrettes om dens mulige forekomst og om de foranstaltninger, der skal træffes.

(4) Med henblik på at udrydde skadegøreren og forhindre, at den spredes yderligere i resten af Unionen, bør medlemsstaterne fastlægge afgrænsede områder, der består af en inficeret zone og en stødpudezone, og gennemføre udryddelsesforanstaltninger. I lyset af den nuværende situation i det sydlige Italien bør den inficerede zone i det afgrænsede område fastlagt af de italienske myndigheder som minimum omfatte hele provinsen Lecce. Med henblik på at minimere risikoen for, at skadegøreren spredes uden for det afgrænsede område [den inficerede zone], bør stødpudezonen være 10 km bred.

([1]) EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.
([2]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/87/EU af 13. februar 2014 om foranstaltninger mod spredning inden for Unionen af *Xylella fastidiosa* (Well et Raju) (EUT L 45 af 15.2.2014, s. 29).
([3]) EFSA PLH Panel (EFSA's Ekspertpanel for Plantesundhed), 2015. »Scientific Opinion on the risks to plant health posed by *Xylella fastidiosa* in the EU territory, with the identification and evaluation of risk reduction options«. *EFSA Journal* 2015;13(1):3989, 262 s..
([4]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/497/EU af 23. juli 2014 om foranstaltninger mod indslæbning og spredning i Unionen af *Xylella fastidiosa* (Well et Raju) (EUT L 219 af 25.7.2014, s. 56).

(5) I tilfælde af isolerede forekomster af skadegøreren bør fastlæggelse af et afgrænset område ikke være et krav, hvis det er muligt at fjerne skadegøreren fra de planter, hvor den er konstateret. I sådanne tilfælde bør der omgående træffes foranstaltninger til at fastslå, hvorvidt andre planter er inficeret.

(6) Under hensyntagen til skadegørerens epidemiologi og risikoen for yderligere spredning i resten af Unionen bør plantning af værtsplanter i den inficerede zone forbydes, undtagen på steder der er fysisk beskyttet mod indslæbning af skadegøreren via dens vektorer. Dette er vigtigt for også at forhindre, at værtsplanterne inficeres med skadegøreren i det afgrænsede område.

(7) I Lecce-provinsen er skadegøreren allerede etableret i vid udstrækning. I det omfang det af den foreliggende dokumentation fremgår, at skadegøreren i visse dele af det pågældende område har forekommet i mere end to år, og det ikke længere er muligt at udrydde den, bør det officielle ansvarlige organ have mulighed for i stedet for udryddelsesforanstaltninger at iværksætte inddæmningsforanstaltninger med det formål i det mindste at beskytte produktionssteder, planter af særlig kulturel, samfundsmæssig eller videnskabelig værdi samt grænsen til resten af Unionens område. Inddæmningsforanstaltningerne bør have til formål at reducere mængden af bakterieinokulum i det pågældende område mest muligt og holde vektorpopulationen på det lavest mulige niveau.

(8) Med henblik på at sikre en effektiv beskyttelse af resten af Unionens område mod skadegøreren bør der, under hensyntagen til sandsynligheden for, at skadegøreren spredes naturligt og ved menneskelig aktivitet, bortset fra flytning af specificerede planter til plantning, oprettes en overvågningszone umiddelbart uden om stødpudezonen omkring den inficerede zone udgørende Lecce-provinsen.

(9) Der er større sandsynlighed for, at planter, der vides at være modtagelige for skadegøreren, og som i hvert fald i en del af deres levetid er blevet dyrket i et afgrænset område, eller som er blevet flyttet gennem et sådant område, er inficeret med skadegøreren. Flytning af disse planter bør derfor være underlagt særlige krav, som tager sigte på at forhindre yderligere spredning af skadegøreren. For at lette tidlig påvisning af eventuel forekomst af skadegøreren uden for det afgrænsede område bør der fastsættes krav vedrørende sporbarhed for flytning af planter, der vides at være modtagelige for skadegøreren, uden for de afgrænsede områder.

(10) For at muliggøre en opfølgende inspektion på bestemmelsesstedet for planter til plantning, der flyttes ud af de afgrænsede områder, bør de professionelle operatører omgående underrette det officielle ansvarlige organ på oprindelsesstedet og det officielle ansvarlige organ på bestemmelsesstedet om hver enkelt flytning af et parti af specificerede planter, som i hvert fald i en del af deres levetid er blevet dyrket i et afgrænset område.

(11) Med henblik på at sikre nøje overvågning af flytning af planter til plantning med oprindelse i de afgrænsede områder og for at give et effektivt overblik over de steder, hvor den plantesundhedsmæssige risiko på grund af skadegøreren er høj, bør Kommissionen og medlemsstaterne have adgang til oplysninger om de produktionssteder, der ligger i de afgrænsede områder. Medlemsstaterne bør derfor udarbejde og ajourføre en liste over alle steder i de afgrænsede områder på deres område, hvor der er blevet dyrket specificerede planter, og sende denne liste til Kommissionen og de øvrige medlemsstater. Kommissionen bør stille en sammenstilling af disse lister til rådighed for medlemsstaterne.

(12) Der bør foretages offentlig kontrol med henblik på at sikre, at specificerede planter kun flyttes ud af de afgrænsede områder, i det omfang kravene i denne afgørelse er opfyldt.

(13) Under hensyntagen til skadegørerens art bør specificerede planter med oprindelse i et tredjeland, hvor skadegøreren ikke forekommer, når de indføres til Unionen, være ledsaget af et plantesundhedscertifikat, som blandt andet indeholder en supplerende erklæring om, at det pågældende land er frit for skadegøreren.

(14) Med henblik på at sikre, at specificerede planter, der indføres til Unionen fra tredjelande, hvor skadegøreren vides at forekomme, er frie for skadegøreren, bør betingelserne for deres indførsel til Unionen svare til betingelserne for flytning af specificerede planter med oprindelse i afgrænsede områder.

(15) Siden oktober 2014 er talrige planter af *Coffea* til plantning, bortset fra frø, med oprindelse i Costa Rica eller Honduras blevet tilbageholdt i Unionen på grund af forekomst af skadegøreren. Det konkluderes derfor, at de plantesundhedscertificeringsprocedurer, som Costa Rica og Honduras anvender, ikke er tilstrækkelige til at sikre, at sendinger af planter af *Coffea* er frie for skadegøreren. Af samme grund bør det — på grund af den store sandsynlighed for etablering af skadegøreren i Unionen, manglen på en effektiv behandling, når specificerede planter først er blevet inficeret, og de store økonomiske konsekvenser for Unionen — forbydes at indføre planter af *Coffea* til plantning, bortset fra frø, med oprindelse i Costa Rica eller Honduras til Unionen.

(16) Gennemførelsesafgørelse 2014/497/EU bør ophæves.

(17) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

a) »skadegører«: europæiske og ikkeeuropæiske isolater af *Xylella fastidiosa* (Wells et al.)

b) »specificerede planter«: alle planter til plantning, bortset fra frø, tilhørende slægter eller arter opført i bilag I

c) »værtsplanter«: alle specificerede planter tilhørende slægter eller arter opført i bilag II

d) »professionel operatør«: enhver, der er erhvervsmæssigt beskæftiget med en eller flere af følgende aktiviteter vedrørende planter:

i) plantning

ii) avl

iii) produktion, herunder dyrkning, opformering og vedligeholdelse

iv) indførsel til og flytning inden for og ud af Unionens område

v) markedsføring.

Artikel 2

Påvisning af eller mistanke om forekomst af skadegøreren

1. Enhver, der har mistanke om eller får kendskab til forekomst af skadegøreren, underretter omgående det officielle ansvarlige organ og giver dette alle relevante oplysninger om forekomsten eller mistanken om forekomst af skadegøreren.

2. Det officielle ansvarlige organ registrerer omgående sådanne oplysninger.

3. Hvis det officielle ansvarlige organ er blevet underrettet om forekomst eller mistanke om forekomst af skadegøreren, træffer det alle nødvendige foranstaltninger for at bekræfte forekomsten eller mistanken om forekomst.

4. Medlemsstaterne sikrer, at enhver, der har ansvaret for planter, som kan være inficeret med skadegøreren, omgående underrettes om forekomsten eller mistanken om forekomst af skadegøreren, de mulige konsekvenser og risici og de foranstaltninger, der skal træffes.

Artikel 3

Undersøgelser for forekomst af skadegøreren på medlemsstaternes områder

Medlemsstaterne gennemfører årlige undersøgelser for forekomst af skadegøreren på specificerede planter på deres område.

Disse undersøgelser gennemføres af det officielle ansvarlige organ eller under det officielle ansvarlige organs offentlige tilsyn. De skal bestå af visuelle undersøgelser og, i tilfælde af mistanke om infektion med skadegøreren, indsamling af stikprøver og testning. Undersøgelserne skal baseres på solide videnskabelige og tekniske principper og foretages på tidspunkter af året, der er hensigtsmæssige med hensyn til muligheden for at påvise skadegøreren. Der skal i undersøgelserne tages hensyn til den foreliggende videnskabelige og tekniske dokumentation, skadegørerens og dens vektorers biologi, forekomsten af specificerede planter og deres biologi og alle andre relevante oplysninger vedrørende forekomst af skadegøreren.

Artikel 4

Fastlæggelse af afgrænsede områder

1. Hvis forekomst af skadegøreren bekræftes, afgrænser den pågældende medlemsstat straks et område i henhold til stk. 2, i det følgende benævnt »afgrænset område«.

2. Det afgrænsede område skal omfatte en inficeret zone og en stødpudezone.

Den inficerede zone skal omfatte alle planter, der vides at være inficeret med skadegøreren, alle planter, der udviser symptomer på mulig infektion med skadegøreren, og alle andre planter, der kan være blevet inficeret med skadegøreren på grund af deres placering tæt på inficerede planter eller en produktionskilde, hvis en sådan er kendt, som de har til fælles med inficerede planter eller planter, der stammer fra disse.

For så vidt angår forekomsten af skadegøreren i Lecce-provinsen skal den inficerede zone som minimum omfatte hele denne provins.

Stødpudezonen skal være mindst 10 km bred og omgive den inficerede zone.

Den nøjagtige afgrænsning af zonerne baseres på solide videnskabelige principper, skadegørerens og dens vektorers biologi, infektionens omfang, forekomsten af vektorer og fordelingen af specificerede planter i det pågældende område.

3. Bekræftes forekomst af skadegøreren i stødpudezonen, revurderes og ændres afgrænsningen af den inficerede zone og stødpudezonen omgående i overensstemmelse hermed.

4. På grundlag af medlemsstaternes anmeldelser i henhold til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/917/EU ([1]) udarbejder og ajourfører Kommissionen en liste over de afgrænsede områder og sender denne liste til medlemsstaterne.

5. Påvises skadegøreren ikke i et afgrænset område ved de i artikel 3 omhandlede undersøgelser og den i artikel 6, stk. 7, omhandlede overvågning i en periode på fem år, kan denne afgrænsning ophæves. I sådanne tilfælde underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

([1]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/917/EU af 15. december 2014 om nærmere gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 2000/29/EF for så vidt angår anmeldelse af tilstedeværelse af skadegørere og af foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet eller har til hensigt at træffe (EUT L 360 af 17.12.2014, s. 59).

6. Uanset stk. 1 kan medlemsstaten beslutte ikke at fastlægge et afgrænset område omgående, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:

a) Der er beviser for, at skadegøreren først for nylig er blevet indslæbt i området med de planter, hvorpå den blev konstateret.

b) Der er tegn på, at planterne var inficerede, før de blev indført til det pågældende område.

c) Der er ikke, med test gennemført i overensstemmelse med internationalt validerede testmetoder, påvist nogen vektorer, der bærer skadegøreren, i nærheden af disse planter.

7. I det i stk. 6 omhandlede tilfælde skal Kommissionen:

a) i mindst to år gennemføre en årlig undersøgelse for at fastslå, hvorvidt andre planter end de planter, hvorpå der først blev konstateret forekomst af skadegøreren, er blevet inficeret

b) på grundlag af den undersøgelse beslutte, om det er nødvendigt at fastlægge et afgrænset område

c) meddele Kommissionen og de øvrige medlemsstater begrundelsen for ikke at fastlægge et afgrænset område samt resultatet af den i litra a) omhandlede undersøgelse, så snart oplysningerne foreligger.

Artikel 5

Forbud vedrørende plantning af værtsplanter i inficerede zoner

Plantning af værtsplanter i inficerede zoner er forbudt, undtagen på steder, der er fysisk beskyttet mod indslæbning af skadegøreren via dens vektorer.

Artikel 6

Udryddelsesforanstaltninger

1. Medlemsstaten, som har fastlagt det i artikel 4 omhandlede afgrænsede område, træffer i dette område de i stk. 2-11 omhandlede foranstaltninger.

2. Den pågældende medlemsstat fjerner omgående følgende inden for en radius af 100 m omkring de planter, der er blevet testet og fundet inficeret med skadegøreren:

a) værtsplanter, uanset deres sundhedstilstand

b) planter, der vides at være inficeret med skadegøreren

c) planter, der udviser symptomer på mulig infektion med skadegøreren eller mistænkes for at være inficeret med skadegøreren.

3. Den pågældende medlemsstat udtager prøver af og tester de specificerede planter inden for en radius af 100 m omkring hver inficeret plante i overensstemmelse med den internationale standard for plantesundhedsforanstaltninger ISPM No 31 ([1]).

4. Den pågældende medlemsstat gennemfører forud for fjernelse af planter som omhandlet i stk. 2 passende plantesundhedsmæssige behandlinger mod skadegørerens vektorer og planter, der kan være vært for disse vektorer. Disse behandlinger kan eventuelt omfatte fjernelse af planter.

5. Den pågældende medlemsstat destruerer på stedet eller på en nærtliggende lokalitet, som er udpeget til dette formål i den inficerede zone, de i stk. 2 omhandlede planter og plantedele på en sådan måde, at skadegøreren ikke spredes.

([1]) »Methodologies for sampling of consignments — Reference Standard ISPM No 31«, sekretariatet for den internationale plantebeskyttelseskonvention, Rom. Offentliggjort i 2008.

6. Den pågældende medlemsstat gennemfører passende undersøgelser for at identificere infektionskilden. Den sporer de specificerede planter, der sættes i forbindelse med det pågældende infektionstilfælde, herunder specificerede planter, der er blevet flyttet, før der blev fastlagt et afgrænset område. Resultaterne af disse undersøgelser meddeles til de medlemsstater, hvor de pågældende planter har oprindelse, til medlemsstater, som planterne er blevet flyttet igennem, og til de medlemsstater, som planterne er flyttet til.

7. Den pågældende medlemsstat overvåger forekomsten af skadegøreren ved hjælp af årlige undersøgelser på passende tidspunkter. Den foretager visuel kontrol af de specificerede planter og udtager prøver af og tester planter med symptomer samt symptomfrie planter i nærheden af planterne med symptomer.

I stødpudezoner inddeles det undersøgte areal i et gitter bestående af kvadrater a 100 m × 100 m. Der foretages visuel kontrol i hvert af disse kvadrater.

8. Den pågældende medlemsstat øger offentlighedens kendskab til den trussel, skadegøreren udgør, og til de foranstaltninger, der træffes for at forhindre indslæbning og spredning af den i Unionen. Den opstiller vejskilte med angivelse af afgrænsningen af det respektive afgrænsede område.

9. Den pågældende medlemsstat træffer om nødvendigt foranstaltninger til at tage højde for særlige forhold eller komplikationer, som med rimelighed kan forventes at ville hindre, besværliggøre eller forsinke skadegørerens udryddelse, navnlig foranstaltninger vedrørende adgang til og passende destruktion af alle planter, der er inficeret eller mistænkes for at være inficeret, uanset hvor de befinder sig, uanset om de er privat eller offentligt ejet, og uanset hvilken person eller enhed der har ansvaret for dem.

10. Den pågældende medlemsstat træffer enhver anden foranstaltning, der vil kunne bidrage til at udrydde skadegøreren, i overensstemmelse med ISPM No 9 ([1]) og under anvendelse af en integreret metode efter principperne i ISPM No 14 ([2]).

11. Den pågældende medlemsstat anvender en passende landbrugspraksis til håndtering af skadegøreren og dens vektorer.

Artikel 7

Inddæmningsforanstaltninger

1. Uanset artikel 6 kan den pågældende medlemsstats officielle ansvarlige organ beslutte at iværksætte inddæmningsforanstaltninger, jf. stk. 2-6 (i det følgende benævnt »inddæmningsområde«), dog udelukkende i Lecce-provinsen.

2. Den pågældende medlemsstat fjerner omgående som minimum alle planter, der er fundet inficeret med skadegøreren, hvis de befinder sig på en af følgende lokaliteter:

a) i nærheden af steder som omhandlet i artikel 9, stk. 2

b) i nærheden af steder, hvor der forefindes planter af særlig kulturel, samfundsmæssig eller videnskabelig værdi

c) inden for 20 km fra grænsen mellem inddæmningsområdet og resten af Unionens område.

Der træffes alle nødvendige forholdsregler for at undgå spredning af skadegøreren under og efter fjernelsen.

3. Den pågældende medlemsstat skal, inden for en radius af 100 m omkring planter som omhandlet i stk. 2, der er fundet inficeret med skadegøreren, udtage prøver af og teste værtsplanterne i overensstemmelse med den internationale standard for plantesundhedsforanstaltninger ISPM No 31. Denne testning foretages med regelmæssige mellemrum og mindst to gange om året.

4. Den pågældende medlemsstat udfører forud for fjernelse af planter som omhandlet i stk. 2 passende plantesundhedsmæssige behandlinger mod skadegørerens vektorer og planter, der kan være vært for disse vektorer. Disse behandlinger kan eventuelt omfatte fjernelse af planter.

([1]) »Guidelines for pest eradication programmes — Reference Standard ISPM No 9«, sekretariatet for den internationale plantebeskyttelseskonvention, Rom. Offentliggjort den 15. december 2011.

([2]) »The use of integrated measures in a systems approach for pest risk management — Reference Standard ISPM No 14«, sekretariatet for den internationale plantebeskyttelseskonvention, Rom. Offentliggjort den 8. januar 2014.

5. Den pågældende medlemsstat destruerer på stedet eller på en nærtliggende lokalitet, som er udpeget til dette formål i inddæmningsområdet, de i stk. 2 omhandlede planter og plantedele på en sådan måde, at skadegøreren ikke spredes.

6. Den pågældende medlemsstat anvender en passende landbrugspraksis til håndtering af skadegøreren og dens vektorer.

Artikel 8

Oprettelse af en overvågningszone i Italien

1. Der oprettes en mindst 30 km bred overvågningszone, som støder op til det afgrænsede område, der omfatter den inficerede zone udgørende Lecce-provinsen.

2. I den i stk. 1 omhandlede overvågningszone overvåger den pågældende medlemsstat forekomsten af skadegøreren ved hjælp af årlige undersøgelser på passende tidspunkter af året. Den foretager visuel kontrol af de specificerede planter og udtager prøver af og tester planter med symptomer.

Det undersøgte areal inddeles i et gitter bestående af kvadrater a 100 m × 100 m. Der foretages visuel kontrol i hvert af disse kvadrater.

Antallet af prøver, oplysning om anvendt metode og resultater angives i den i artikel 14 omhandlede rapport.

3. Den pågældende medlemsstat anvender en passende landbrugspraksis til håndtering af skadegøreren og dens vektorer.

Artikel 9

Flytning af specificerede planter inden for Unionen

1. Flytning inden for Unionen — inden for eller ud af de afgrænsede områder — af specificerede planter, som i hvert fald i en del af deres levetid er blevet dyrket i et afgrænset område fastlagt i henhold til artikel 4, er forbudt.

2. Uanset stk. 1 er sådan flytning tilladt, hvis de specificerede planter er dyrket på et sted, hvor følgende betingelser alle er opfyldt:

a) Det er registreret i overensstemmelse med Kommissionens direktiv 92/90/EØF ([1]).

b) Det er godkendt af det officielle ansvarlige organ som værende frit for skadegøreren og dens vektorer, under hensyntagen til de relevante internationale standarder for plantesundhedsforanstaltninger.

c) Det er fysisk beskyttet mod indslæbning af skadegøreren via dens vektorer.

d) Det er omgivet af en 200 meter bred zone, som ved offentlig visuel kontrol, og i tilfælde af mistanke om forekomst af skadegøreren ved prøveudtagning og testning, er konstateret fri for skadegøreren, og som er genstand for passende plantesundhedsmæssige behandlinger mod skadegørerens vektorer; disse behandlinger kan eventuelt omfatte fjernelse af planter.

e) Det er genstand for passende plantesundhedsmæssige behandlinger, der skal sikre, at det holdes frit for skadegørerens vektorer; disse behandlinger kan eventuelt omfatte fjernelse af planter.

f) Det underkastes, sammen med den i litra d) omhandlede zone, mindst to gange om året offentlig kontrol, som foretages på passende tidspunkter.

g) Der er ikke på noget tidspunkt under dyrkningen af de specificerede planter konstateret symptomer på skadegøreren eller dens vektorer på stedet, eller der er, hvis der er observeret mistænkelige symptomer, foretaget testning, som har bekræftet fravær af skadegøreren.

h) Der er ikke på noget tidspunkt under dyrkningen af de specificerede planter konstateret symptomer på skadegøreren i den i litra d) omhandlede zone, eller der er, hvis der er observeret mistænkelige symptomer, foretaget testning, som har bekræftet fravær af skadegøreren.

([1]) Kommissionens direktiv 92/90/EØF af 3. november 1992 om forpligtelser, som producenter og importører af planter, planteprodukter eller andet skal opfylde, og om nærmere regler for registrering af sådanne personer (EFT L 344 af 26.11.1992, s. 38).

3. Repræsentative prøver af hver art af de specificerede planter fra hvert enkelt sted er årligt blevet underkastet testning på det mest hensigtsmæssige tidspunkt, og fraværet af skadegøreren er blevet bekræftet med test gennemført i overensstemmelse med internationalt validerede testmetoder.

4. Partierne af specificerede planter er, så tæt på tidspunktet for flytning som muligt, blevet underkastet offentlig visuel kontrol, prøveudtagning og molekylær testning foretaget i overensstemmelse med internationalt validerede testmetoder, under anvendelse af en prøveudtagningsmetode, som gør det muligt med 99 % pålidelighed at bestemme en forekomst af inficerede planter på 1 % eller derover, og som særligt er rettet mod planter med mistænkelige symptomer på skadegøreren, i overensstemmelse med ISPM No 31.

5. Forud for flytningen er partierne af specificerede planter blevet underkastet plantesundhedsmæssige behandlinger mod skadegørerens vektorer.

6. Specificerede planter, der flyttes gennem eller inden for afgrænsede områder, skal transporteres i lukkede beholdere eller emballage, som sikrer, at der ikke kan forekomme infektion med skadegøreren eller nogen af dens vektorer.

7. Planter som omhandlet i stk. 1 må kun flyttes til og inden for Unionens område, hvis de ledsages af et plantepas udfærdiget og udstedt i overensstemmelse med Kommissionens direktiv 92/105/EØF ([1]).

Artikel 10

Sporbarhed

1. Professionelle operatører, der leverer specificerede planter, som i hvert fald i en del af deres levetid er blevet dyrket i et afgrænset område, eller som er blevet flyttet gennem et sådant område, skal føre og opbevare fortegnelser over hvert enkelt parti, der er leveret, og den professionelle operatør, der har modtaget partiet.

2. Professionelle operatører, der får leveret specificerede planter, som i hvert fald i en del af deres levetid er blevet dyrket i et afgrænset område, eller som er blevet flyttet gennem et sådant område, skal føre og opbevare fortegnelser over hvert enkelt parti, der er modtaget, og leverandøren.

3. Professionelle operatører skal opbevare de i stk. 1 og 2 omhandlede fortegnelser i tre år fra den dato, hvor det pågældende parti blev leveret til eller af dem.

4. De i stk. 1 og 2 omhandlede professionelle operatører skal omgående informere deres respektive officielle ansvarlige organer om hvert enkelt parti, de leverer eller modtager. Disse informationer skal omfatte oplysninger om oprindelse, afsender, modtager, bestemmelsessted, plantepassets individuelle løbenummer, ugenummer eller batchnummer samt identiteten og mængden af det pågældende parti.

5. Et officielt ansvarligt organ, der modtager oplysninger i henhold til stk. 4, underretter omgående det officielle ansvarlige organ på bestemmelsesstedet om det pågældende parti.

6. Medlemsstaterne stiller efter anmodning de i stk. 4 omhandlede oplysninger til rådighed for Kommissionen.

Artikel 11

Offentlig kontrol af flytninger af specificerede planter

1. Medlemsstaterne foretager regelmæssigt offentlig kontrol af specificerede planter, der flyttes ud af et afgrænset område eller fra en inficeret zone til en stødpudezone.

Kontrollen skal som minimum foretages:

a) på steder, hvor specificerede planter flyttes fra inficerede zoner til stødpudezoner

b) på steder, hvor specificerede planter flyttes fra stødpudezoner til ikke afgrænsede områder

([1]) Kommissionens direktiv 92/105/EØF af 3. december 1992 om en vis standardisering af plantepas til benyttelse ved flytning af en række planter, planteprodukter og andre genstande inden for Fællesskabet og om nærmere regler for udstedelse af sådanne plantepas samt betingelser og nærmere regler for erstatning af plantepas (EFT L 4 af 8.1.1993, s. 22).

c) på de specificerede planters bestemmelsessted i stødpudezonen

d) på bestemmelsesstedet i de ikke afgrænsede områder.

2. Den i stk. 1 omhandlede kontrol skal omfatte dokumentkontrol og identitetskontrol af de specificerede planter.

Den i stk. 1 omhandlede kontrol foretages, uanset hvor de specificerede planter befinder sig, uanset ejerforhold, og uanset hvilken person eller enhed der har ansvaret for dem.

3. Intensiteten af den i stk. 2 omhandlede kontrol baseres på risikoen for, at planterne bærer skadegøreren eller kendte eller potentielle vektorer, under hensyntagen til hvor partierne stammer fra, hvor modtagelige planterne er, og hvorvidt den professionelle operatør, der har ansvaret for flytningen, overholder denne afgørelse og andre foranstaltninger truffet for at inddæmme eller udrydde skadegøreren.

Artikel 12

Liste over godkendte steder

Medlemsstaterne udarbejder og ajourfører en liste over alle steder, der er godkendt i henhold til artikel 9, stk. 2.

Medlemsstaterne forelægger denne liste for Kommissionen.

På grundlag af de oplysninger, den modtager fra medlemsstaterne, udarbejder og ajourfører Kommissionen en liste over alle steder, der er godkendt i medlemsstaterne.

Kommissionen fremsender denne liste til samtlige medlemsstater.

Artikel 13

Foranstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse af artikel 9

Hvis den i artikel 11, stk. 2, omhandlede kontrol viser, at betingelserne i artikel 9 ikke er opfyldt, destruerer den medlemsstat, der foretog den pågældende kontrol, omgående den plante, der ikke opfylder betingelserne, på stedet eller på en nærtliggende lokalitet. Denne foranstaltning gennemføres under iagttagelse af alle nødvendige forholdsregler for at undgå spredning af skadegøreren samt eventuelle vektorer, som den pågældende plante måtte være bærer af, under og efter fjernelsen.

Artikel 14

Rapportering om foranstaltninger

Medlemsstaterne sender senest den 31. december hvert år Kommissionen og de øvrige medlemsstater:

a) en rapport om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 3, 4, 6, 7, 8 og 11, og om resultaterne af disse foranstaltninger

b) en plan for foranstaltningerne, herunder tidsplanen for hver enkelt foranstaltning, som skal træffes i henhold til artikel 3, 4, 6, 7, 8 og 11 i det følgende år.

Hvis den pågældende medlemsstat beslutter at iværksætte inddæmningsforanstaltninger i henhold til artikel 7, oplyser den omgående Kommissionen om begrundelsen for at iværksætte inddæmningsforanstaltninger og om trufne eller påtænkte foranstaltninger.

Medlemsstaterne tilpasser de respektive foranstaltninger, i det omfang udviklingen i den respektive plantesundhedsmæssige risiko berettiger det, og ajourfører den i litra b) omhandlede plan i overensstemmelse hermed. De underretter omgående Kommissionen og de øvrige medlemsstater om ajourføringen af planen.

Artikel 15

Forbud mod indførsel af planter af *Coffea* til plantning, bortset fra frø, med oprindelse i Costa Rica eller Honduras

Indførsel af planter af *Coffea* til plantning, bortset fra frø, med oprindelse i Costa Rica eller Honduras er forbudt.

Planter af *Coffea* til plantning, bortset fra frø, med oprindelse i Costa Rica eller Honduras, som er indført til Unionen, før denne afgørelse begyndte at finde anvendelse, må kun flyttes inden for Unionen af professionelle operatører, efter at de har underrettet det officielle ansvarlige organ.

Artikel 16

Indførsel til Unionen af specificerede planter med oprindelse i et tredjeland, hvor skadegøreren ikke forekommer

Specificerede planter med oprindelse i et tredjeland, hvor skadegøreren ikke forekommer, kan indføres til Unionen, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Den nationale plantesundhedsmyndighed i det pågældende tredjeland har skriftligt meddelt Kommissionen, at skadegøreren ikke forekommer i landet.

b) De specificerede planter ledsages af et plantesundhedscertifikat, jf. artikel 13, stk. 1, nr. ii), i direktiv 2000/29/EF, hvori det i rubrikken »Supplerende erklæring« er angivet, at skadegøreren ikke forekommer i landet.

c) De specificerede planter er ved indførslen til Unionen blevet undersøgt af det officielle ansvarlige organ i henhold til artikel 18, stk. 2, og der er ikke konstateret hverken forekomst af eller symptomer på skadegøreren.

Artikel 17

Indførsel til Unionen af specificerede planter med oprindelse i et tredjeland, hvor skadegøreren vides at forekomme

1. Specificerede planter med oprindelse i et tredjeland, hvor skadegøreren vides at forekomme, kan indføres til Unionen, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) De ledsages af et plantesundhedscertifikat, jf. artikel 13, stk. 1, nr. ii), i direktiv 2000/29/EF.

b) De er i overensstemmelse med stk. 2 eller med stk. 3 og 4.

c) De er ved indførslen til Unionen blevet undersøgt af det officielle ansvarlige organ i henhold til artikel 18, og der er ikke konstateret hverken forekomst af eller symptomer på skadegøreren.

2. For planter med oprindelse i et område, der er frit for skadegøreren, som fastlagt af den pågældende nationale plantesundhedsmyndighed i overensstemmelse med de relevante internationale standarder for plantesundhedsforanstaltninger, skal følgende betingelser være opfyldt:

a) Den nationale plantesundhedsmyndighed i det pågældende tredjeland har skriftligt meddelt Kommissionen navnet på det pågældende område.

b) Områdets navn er angivet i plantesundhedscertifikatet i rubrikken »Oprindelsessted«.

3. For specificerede planter med oprindelse i et område, hvor skadegøreren vides at forekomme, skal det i plantesundhedscertifikatet i rubrikken »Supplerende erklæring« være angivet, at:

a) de specificerede planter er produceret på et eller flere steder, som opfylder betingelserne i stk. 4

b) den nationale plantesundhedsmyndighed i det pågældende tredjeland skriftligt har forelagt Kommissionen en liste over disse steder, herunder deres beliggenhed i landet

c) der anvendes plantesundhedsmæssige behandlinger mod skadegørerens vektorer på stedet og dets zone som omhandlet i stk. 4, litra c)

d) repræsentative prøver af hver art af de specificerede planter fra hvert enkelt sted årligt er blevet underkastet testning på det mest hensigtsmæssige tidspunkt, og fraværet af skadegøreren er blevet bekræftet med test gennemført i overensstemmelse med internationalt validerede testmetoder

e) de specificerede planter er transporteret i lukkede beholdere eller emballage, som sikrer, at der ikke kan forekomme infektion med skadegøreren eller nogen af dens kendte vektorer

f) partierne af specificerede planter, så tæt på tidspunktet for eksport som muligt, er blevet underkastet offentlig visuel kontrol, prøveudtagning og molekylær testning foretaget i overensstemmelse med internationalt validerede testmetoder, som har bekræftet fravær af skadegøreren, under anvendelse af en prøveudtagningsmetode, som gør det muligt med 99 % pålidelighed at påvise en forekomst af inficerede planter på 1 % eller derover, og som særligt er rettet mod planter med mistænkelige symptomer på skadegøreren

g) partierne af specificerede planter umiddelbart inden eksporten er blevet underkastet plantesundhedsmæssige behandlinger mod skadegørerens kendte vektorer.

Endvidere skal identifikationen af det i litra a) omhandlede sted være angivet i rubrikken »Oprindelsessted« i det i stk. 1, litra a), omhandlede plantesundhedscertifikat.

4. Det i stk. 3, litra a), omhandlede sted skal opfylde følgende betingelser:

a) Det er godkendt af den nationale plantesundhedsmyndighed som værende frit for skadegøreren og dens vektorer i overensstemmelse med de relevante internationale standarder for plantesundhedsforanstaltninger.

b) Det er fysisk beskyttet mod indslæbning af skadegøreren via dens vektorer.

c) Det er omgivet af en 200 meter bred zone, som ved offentlig visuel kontrol, og i tilfælde af mistanke om forekomst af skadegøreren ved prøveudtagning og testning, er konstateret fri for skadegøreren, og som er genstand for passende plantesundhedsmæssige behandlinger mod skadegørerens vektorer; disse behandlinger kan eventuelt omfatte fjernelse af planter.

d) Det er genstand for plantesundhedsmæssige behandlinger, der skal sikre, at det holdes frit for skadegørerens vektorer; disse behandlinger kan eventuelt omfatte fjernelse af planter.

e) Det underkastes, sammen med den i litra c) omhandlede zone, mindst to gange om året offentlig kontrol, som foretages på passende tidspunkter.

f) Der er ikke på noget tidspunkt under produktionen af de specificerede planter konstateret symptomer på skadegøreren eller dens vektorer på stedet, eller der er, hvis der er observeret mistænkelige symptomer, foretaget testning, som har bekræftet fravær af skadegøreren.

g) Der er ikke på noget tidspunkt under produktionen af de specificerede planter konstateret symptomer på skadegøreren i den i litra c) omhandlede zone, eller der er, hvis der er observeret mistænkelige symptomer, foretaget testning, som har bekræftet fravær af skadegøreren.

Artikel 18

Offentlig kontrol ved indførsel til Unionen

1. Alle sendinger af specificerede planter, der indføres til Unionen fra et tredjeland, skal kontrolleres officielt på EU-indgangsstedet eller på bestemmelsesstedet, som fastlagt i henhold til artikel 1 i Kommissionens direktiv 2004/103/EF ([1]) og, hvis det er relevant, i henhold til stk. 2 eller 3 og stk. 4.

([1]) Kommissionens direktiv 2004/103/EF af 7. oktober 2004 om identitetskontrol og plantesundhedskontrol af planter, planteprodukter eller andre objekter opført i del B i bilag V til Rådets direktiv 2000/29/EF, som kan gennemføres et andet sted end indførselsstedet i Fællesskabet eller et sted i nærheden, og om fastsættelse af de nærmere bestemmelser i forbindelse med denne kontrol (EUT L 313 af 12.10.2004, s. 16).

2. Hvis der er tale om specificerede planter med oprindelse i et tredjeland, hvor skadegøreren ikke forekommer, foretager det officielle ansvarlige organ følgende kontrol:

a) visuel kontrol og

b) i tilfælde af mistanke om forekomst af skadegøreren prøveudtagning og testning af partiet af specificerede planter til bekræftelse af fravær af skadegøreren eller symptomer herpå.

3. Hvis der er tale om specificerede planter med oprindelse i et tredjeland, hvor skadegøreren vides at forekomme, foretager det officielle ansvarlige organ følgende kontrol:

a) visuel kontrol og

b) prøveudtagning og testning af partiet af specificerede planter til bekræftelse af fravær af skadegøreren eller symptomer herpå.

4. De i stk. 2, litra b), og stk. 3, litra b), omhandlede prøver skal have en størrelse, der gør det muligt med 99 % pålidelighed at påvise en forekomst af inficerede planter på 1 % eller derover, under hensyntagen til ISPM No 31.

Artikel 19

Overholdelse

Medlemsstaterne ophæver eller ændrer de foranstaltninger, de har truffet for at beskytte sig mod indslæbning og spredning af skadegøreren, for at bringe dem i overensstemmelse med denne afgørelse. De underretter omgående Kommissionen om foranstaltningerne.

Artikel 20

Ophævelse

Gennemførelsesafgørelse 2014/497/EU ophæves.

Artikel 21

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. maj 2015.

På Kommissionens vegne
Vytenis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

BILAG I

Liste over planter, der vides at være modtagelige for de europæiske og ikkeeuropæiske isolater af skadegøreren (»specificerede planter«)

Acacia longifolia (Andrews) Willd.

Acacia saligna (Labill.) H. L. Wendl.

Acer

Aesculus

Agrostis gigantea Roth

Albizia julibrissin Durazz.

Alnus rhombifolia Nutt.

Alternanthera tenella Colla

Amaranthus blitoides S. Watson

Ambrosia acanthicarpa Hook.

Ambrosia artemisiifolia L.

Ambrosia trifida L.

Ampelopsis arborea (L.) Koehne

Ampelopsis cordata Michx.

Artemisia douglasiana Hook.

Artemisia vulgaris var. *heterophylla* (H.M. Hall & Clements) Jepson

Avena fatua L.

Baccharis halimifolia L.

Baccharis pilularis DC.

Baccharis salicifolia (Ruiz & Pav.)

Bidens pilosa L.

Brachiaria decumbens (Stapf)

Brachiaria plantaginea (Link) Hitchc.

Brassica

Bromus diandrus Roth

Callicarpa americana L.

Capsella bursa-pastoris (L.) Medik.

Carex

Carya illinoinensis (Wangenh.) K. Koch

Cassia tora (L.) Roxb.

Catharanthus

Celastrus orbiculata Thunb.

Celtis occidentalis L.

Cenchrus echinatus L.

Cercis canadensis L.

Cercis occidentalis Torr.

Chamaecrista fasciculata (Michx.) Greene

Chenopodium quinoa Willd.

Chionanthus

Chitalpa tashkinensis T. S. Elias & Wisura

Citrus

Coelorachis cylindrica (Michx.) Nash

Coffea

Commelina benghalensis L.

Conium maculatum L.

Convolvulus arvensis L.

Conyza canadensis (L.) Cronquist

Cornus florida L.

Coronopus didymus (L.) Sm.

Cynodon dactylon (L.) Pers.

Cyperus eragrostis Lam.

Cyperus esculentus L.

Cytisus scoparius (L.) Link

Datura wrightii Regel

Digitaria horizontalis Willd.

Digitaria insularis (L.) Ekman

Digitaria sanguinalis (L.) Scop.

Disphania ambrosioides (L.) Mosyakin & Clemants

Duranta erecta L.

Echinochloa crus-galli (L.) P. Beauv.

Encelia farinosa A. Gray ex Torr.

Eriochloa contracta Hitchc.

Erodium

Escallonia montevidensis Link & Otto

Eucalyptus camaldulensis Dehnh.

Eucalyptus globulus Labill.

Eugenia myrtifolia Sims

Euphorbia hirta L.

Fagus crenata Blume

Ficus carica L.

Fragaria vesca L.

Fraxinus americana L.

Fraxinus dipetala Hook. & Arn.

Fraxinus latifolia Benth.

Fraxinus pennsylvanica Marshall

Fuchsia magellanica Lam.

Genista monspessulana (L.) L. A. S. Johnson

Geranium dissectum L.

Ginkgo biloba L.

Gleditsia triacanthos L.

Hedera helix L.

Helianthus annuus L.

Hemerocallis

Heteromeles arbutifolia (Lindl.) M. Roem.

Hibiscus schizopetalus (Masters) J.D. Hooker

Hibiscus syriacus L.

Hordeum murinum L.

Hydrangea paniculata Siebold

Ilex vomitoria Sol. ex Aiton

Ipomoea purpurea (L.) Roth

Iva annua L.

Jacaranda mimosifolia D. Don

Juglans

Juniperus ashei J. Buchholz

Koelreuteria bipinnata Franch.

Lactuca serriola L.

Lagerstroemia indica L.

Lavandula dentata L.

Ligustrum lucidum L.

Lippia nodiflora (L.) Greene

Liquidambar styraciflua L.

Liriodendron tulipifera L.

Lolium perenne L.

Lonicera japonica (L.) Thunb.

Ludwigia grandiflora (Michx.) Greuter & Burdet

Lupinus aridorum McFarlin ex Beckner

Lupinus villosus Willd.

Magnolia grandiflora L.

Malva

Marrubium vulgare L.

Medicago polymorpha L.

Medicago sativa L.

Melilotus

Melissa officinalis L.

Metrosideros

Modiola caroliniana (L.) G. Don

Montia linearis (Hook.) Greene

Morus

Myrtus communis L.

Nandina domestica Murray

Neptunia lutea (Leavenw.) Benth.

Nerium oleander L.

Nicotiana glauca Graham

Olea europaea L.

Origanum majorana L.

Paspalum dilatatum Poir.

Persea americana Mill.

Phoenix reclinata Jacq.

Phoenix roebelenii O'Brien

Pinus taeda L.

Pistacia vera L.

Plantago lanceolata L.

Platanus

Pluchea odorata (L.) Cass.

Poa annua L.

Polygala myrtifolia L.

Polygonum arenastrum Boreau

Polygonum lapathifolium (L.) Delarbre

Polygonum persicaria Gray

Populus fremontii S. Watson

Portulaca

Prunus

Pyrus pyrifolia (Burm. f.) Nakai

Quercus

Ranunculus repens L.

Ratibida columnifera (Nutt.) Wooton & Standl.

Rhamnus alaternus L.

Rhus diversiloba Torr. & A. Gray

Rosa californica Cham. & Schldl.

Rosmarinus officinalis L.

Rubus

Rumex crispus L.

Salix

Salsola tragus L.

Salvia mellifera Greene

Sambucus

Sapindus saponaria L.

Schinus molle L.

Senecio vulgaris L.

Setaria magna Griseb.

Silybum marianum (L.) Gaertn.

Simmondsia chinensis (Link) C. K. Schneid.

Sisymbrium irio L.

Solanum americanum Mill.

Solanum elaeagnifolium Cav.

Solidago virgaurea L.

Sonchus

Sorghum

Spartium junceum L.

Spermacoce latifolia Aubl.

Stellaria media (L.) Vill.

Tillandsia usneoides (L.) L.

Toxicodendron diversilobum (Torr. & A. Gray) Greene

Trifolium repens L.

Ulmus americana L.

Ulmus crassifolia Nutt.

Umbellularia californica (Hook. & Arn.) Nutt.

Urtica dioica L.

Urtica urens L.

Vaccinium

Verbena litoralis Kunth

Veronica

Vicia faba L.

Vinca

Vitis

Westringia fruticosa (Willd.) Druce

Xanthium spinosum L.

Xanthium strumarium L.

BILAG II

Liste over planter, der vides at være modtagelige for de europæiske isolater af skadegøreren (»specificerede planter«)

Acacia saligna (Labill.) Wendl.

Catharanthus

Myrtus communis L.

Nerium oleander L.

Olea europaea L.

Polygala myrtifolia L.

Prunus avium (L.) L.

Prunus dulcis (Mill.) D.A. Webb

Rhamnus alaternus L.

Rosmarinus officinalis L.

Spartium junceum L.

Vinca

Westringia fruticosa (Willd.) Druce